

Муттафақун алайх бўлган ҳадисда Абдуллоҳ ибн Зайд розияллоҳу анҳу шундай дейди: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам ёмғир сўрагани чикдилар. Шунда қиблага юзланиб дуо қилдилар, кийимларининг ҳолатини ўзгартирдилар (яъни, Аллоҳ уларнинг аҳволларини ўгартишини умид қилиб кийимларини чаппасига қилиб кийдилар,) сўнгра қироатини жаҳрий қилиб, икки ракъат намоз ўқидилар.

Имом Абу Довуд ривоят қилган ҳадисда Оиша розияллоху анҳо шундай дейди: Одамлар Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи ва салламга қаҳатчиликдан шикоят қилишди. У зот намозгоҳга (Мадина ташқарисидаги ҳайит намози ўқиладиган ялангликка) минбар ўрнатишга буюрдилар, минбар ўрнатилди. Одамларни у ерга чиқишилари учун бир кунни белгиладилар. Оиша розияллоху анҳо айтади: Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи ва саллам қуёш эндиғина чиқа бошлаган пайт чиқиб бордилар. Минбарга ўтирилар, сўнг Аллоҳ таолога такбир ва ҳамду сано айтдилар, сўнгра: «Сизлар менга ёмғир ўз вақтида ёғмаганлигидан ва қурғоқчиликдан шикоят қилдингизлар. Дарҳақиқат, Аллоҳ таоло сизларни ўзига дуо қилишга буюрган ва қилган дуоларингизни ижобат қилишни ваъда берган» дедилар. Сўнгра: «Ҳамду сано бутун оламлар ҳожаси, меҳрибон ва раҳмли, жазо (қиёмат) кунининг эгаси - подшоҳи бўлмиш ёлғиз Аллоҳ учундир. Аллоҳдан бошқа ибодатга ҳақли зот йўқдир. Аллоҳ хоҳлаган нарсасини қиласи. Эй Аллоҳ, ўзингдан бошқа ибодатга ҳақли илоҳ йўқ ва Сен бошқалардан беҳожатсан, биз эса ҳожатманд, муҳтож бандаларингмиз. Бизларга ёмғир ёғдир ва ёғдирганинг ёмғирни бизларга маълум муддатгача кувват ва дармон қилгин», дедилар. Сўнгра қўлларини баланд кўтариб дуо қилиб турдилар, ҳатто қўлтиқларининг оқи кўринди. Кейин одамларга орқаларини қилиб

қибла тарафга томон бурилдилар, устларидағи ридоларини ўғирдилар ёки чаппасига қилиб кийиб, құлларини күтариб дуо қилдилар. Сүнгра одамларға юзландилар ва минбардан тушиб икки ракъат намоз ўқидилар. Аллоҳ таоло бир булутни пайдо қилди, момақалдироқ гумбурлаб, чақмоқ чақиб, Аллоҳнинг изни билан ёмғир ёғди. Пайғамбар соллаллоху алайҳи ва саллам масжидларига етиб улгурмасларидан ҳамма ёқ сел бўлиб оқди. Одамларнинг паналарга шошаётганларини кўриб, Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи ва саллам кулдилар, ҳатто тишлари кўринди, кейин: «Аллоҳ таоло ҳамма нарсага қодир ва Мен Аллоҳнинг бандаси ва элчисиман деб гувоҳлик бераман», дедилар.

Имом Ибн Можа ривоят қилған ҳадисда Абу Ҳурайра розияллоху анху шундай дейди: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бир куни ёмғир сүраб (намозгоҳга) чиқдилар. Биз билан икки ракъат азон ва такбирсиз намоз ўқидилар. Сўнгра бизга хутба қилдилар ва Аллоҳ таолога дуолар қилдилар. Кўлларини кўтарган ҳолда юзларини қибла томонга ўгириб, кийимларини ўнгини чапга, чапини ўнгга қилиб айлантиридилар.

Имом Термизий ривоят қилган ҳадисда Ибн Аббос розияллоҳу анҳумо шундай дейди: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам истисқо намозига ҳокисор, тавозуъ ва тазарруъ қилган ҳолларида чиқдилар.

Шарҳ:

Агар ёмғир ёғиши кечикса ёки ерда қурғоқчилик тарқалса Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам мусулмонлар хорланган, тавозуъ ва тазарруъ билан юриб яланглийка чиқиб, Аллоҳ таолодан ёмғир сўраб намоз ўқишилари лозимлигини таълим берганлар.

Бугунги дарсдан олинадиган фойдалар:

1. Ёмғир сўраб, хутба билан икки ракъат намоз ўқиши суннат.
2. Намоздан кейин кийимнинг ҳолатини ўзгартириш ҳам суннат.
3. Намоздан аввал ёки кейин хутба қилиш жоиз.
4. Эҳтиёжини Аллоҳ таолога ҳокисорлик ва тазарруъ билан изҳор қилиш суннат.